

1. ΔΕΝ ΦΤΑΙΕΙ Η ΗΛΙΚΙΑ ,ΦΤΑΙΕΙ Ο ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ

Μέσο: ΤΟ ΒΗΜΑ ΚΥΡΙΑΚΗΣ_ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

Ημ. Έκδοσης: . . .05/04/2026 Ημ. Αποδελτίωσης: . . .05/04/2026

Σελίδα: 16

Innews ΑΕ - Αποδελτίωση Τύπου - <http://www.innews.gr>

ΓΝΩΜΗ
Του **Μιχάλη**
Κρητικού

Δεν φταίει η ηλικία, φταίει ο σχεδιασμός

Τις τελευταίες εβδομάδες, αμερικανικά δικαστήρια καθιέρωσαν νέες νομικές παραμέτρους για την ευθύνη των μεγάλων τεχνολογικών εταιρειών απέναντι σε ανήλικους χρήστες. Σε αποφάσεις-ορόσημο, πλατφόρμες όπως η Meta Platforms και η Google κρίθηκαν υπεύθυνες για ψυχολογική και κοινωνική βλάβη που προκλήθηκε σε παιδιά, ανεξάρτητα από την επαλήθευση ηλικίας.

Αυτή η νομολογία σηματοδοτεί μια μετατόπιση από την παραδοσιακή προσέγγιση, η οποία επικεντρωνόταν στο ποιος έχει πρόσβαση στο ψηφιακό περιβάλλον, προς ένα μοντέλο που αξιολογεί το ίδιο το σύστημα και τον σχεδιασμό του ως παράγοντα βλάβης. Στις υποθέσεις αυτές οι λειτουργίες που μεγιστοποιούν την εμπλοκή χρήστη, όπως το infinite scroll, το autoplay και οι αλγόριθμοι προτάσεων, αναγνωρίστηκαν ως δυνητικά νομικά αξιολογήσιμοι μηχανισμοί πρόκλησης εθισμού. Η ουσία του ζητήματος δεν είναι πλέον η πρόσβαση, αλλά η έκθεση σε ψηφιακά περιβάλλοντα που ενισχύουν την εξάρτηση και προωθούν επιβλαβή ή επικίνδυνα πρότυπα συμπεριφοράς. Στην υπόθεση του Los Angeles η βλάβη συνέβη παρά το ότι η ηλικία του χρήστη ήταν επαληθευμένη - υπογραμμίζοντας ότι η επαλήθευση ηλικίας από μόνη της δεν προστατεύει από τους ψυχολογικούς

και κοινωνικούς κινδύνους των αλγοριθμικών μηχανισμών.

Αναδύεται λοιπόν ένα νέο νομικό και τεχνολογικό παράδειγμα: οι πλατφόρμες αντιμετωπίζονται πλέον ως σχεδιαστές προϊόντων υπεύθυνοι για τις επιπτώσεις στους χρήστες. Η συμμόρφωση δεν περιορίζεται σε τεχνικά φίλτρα ή age gates, αλλά απαιτεί προβλεπτική μείωση βλάβης μέσω της αναθεώρησης αλγοριθμικών προτάσεων περιοχόμενου, περιορισμού εκείνων των λειτουργιών που ενισχύουν τον εθισμό και της ενεργούς προστασίας των πλέον ευάλωτων χρηστών. Η επαλήθευση ηλικίας από μόνη της παύει να αποτελεί ασφαλιστική δικλίδα, καθώς η βλάβη μπορεί να προκύψει ανεξάρτητα από τη νόμιμη πρόσβαση στον ψηφιακό χώρο.

Ουσιαστικά, η έννοια του «ουδέτερου μεσάζοντα» παραμερίζεται, ενώ αναδύεται ένα νέο πρότυπο όπου οι πλατφόρμες θεωρούνται υπεύθυνες για τις συνέπειες των αλγοριθμικών και σχεδιαστικών επιλογών τους και πρέπει να ενεργούν προληπτικά. Ταυτόχρονα, η ευθύνη επεκτείνεται πέρα από την τεχνική επαλήθευση της ηλικίας σε ολόκληρο το οικοσύστημα εμπλοκής, αναγκάζοντας τις πλατφόρμες να εξετάσουν με μεγαλύτερη ακρίβεια την αλληλεπίδραση χρηστών-αλγορίθμων και τις ψυχολογικές συνέπειες αυτές της αλληλεπίδρασης.

Πρόκειται, ουσιαστικά, για μια ριζική μετατόπιση της τεχνολογικής και νομικής αντίληψης: η προστασία των ανηλικών απαιτεί ενσωμάτωση μιας πλειάδας κοινωνικών, ψυχολογικών και τεχνολογικών παραμέτρων στον σχεδιασμό προϊόντων, και όχι απλώς περιορισμό πρόσβασης ή ελέγχου ηλικίας. Οι πλατφόρμες καλούνται να λάβουν ενεργό ρόλο στην πρόληψη βλάβης, αναγνωρίζοντας ότι το ψηφιακό περιβάλλον μπορεί να καταστεί ιδιαίτερα επιβλαβές ή ακόμα και καταστροφικό αν συνεχίσει να παραμένει αρρήθμιστο. Αυτό δεν είναι απλώς ένα τεχνικό ή νομικό ζήτημα· είναι ζήτημα τεχνολογικής ηθικής, ψηφιακής ασφάλειας και δημοκρατικής ευθύνης που μπορεί να επηρεάσει τη σχεδίαση, τη λειτουργία και τη ρυθμιστική αντιμετώπιση των Big Tech για δεκαετίες.

Η αποδοχή των νέων αυτών προτύπων δεν είναι απλώς επιλογή· είναι αναγκαία προϋπόθεση για την προστασία της ψυχικής υγείας των παιδιών και μια ευκαιρία για μια πιο ολιστική και κοινωνικά υπεύθυνη διαχείριση των ψηφιακών οικοσυστημάτων στην Ελλάδα.

Ο δρ **Μιχάλης Κρητικός** είναι κύριος ερευνητής του **ΕΛΙΑΜΕΠ**, επίκουρος καθηγητής σε θέματα Τεχνητής Νοημοσύνης και Ψηφιακής Μετάβασης στη Σχολή Διακυβέρνησης του Πανεπιστημίου των Βρυξελλών.